

Wie na My toe kom, sal nooit meer in die duisternis wandel nie

Teks vir die preek:

“Hulle verkwik hul aan die vettigheid van u huis, en U laat hulle drink uit die stroom van u genietinge. Want by U is die fontein van die lewe; in u lig sien ons die lig.”

Psalm 36:9,10

HJ Momberg

© by skrywer - 2010
www.christelikebiblioteek.co.za

Liturgie

1. Votum en seëngroet
2. Sing Psalm 105 :1,2,3
3. Wetslesing
4. Sing Psalm 81:1,9,12
5. Gebed
6. Lees Psalm 36
7. Sing Ps 3:1.2
8. Preek
9. Sing Psalm 2:1,6
10. Gebed
11. Kollekte
12. Sing Psalm 36:2,3
13. Seën

Geliefde gemeente van die Here Jesus Christus

In die agtergrond van Psalm 36 sien ons goddelose mense wat die digter met valse beskuldigings en listige planne by die owerhede aangekla het. Ons sien in die geestesoog 'n hele linie van gelowiges uit die verbondsgeskiedenis wat onder hierdie vloedgolf van goddelose sameswering en valse beskuldigings vervolg is: Dit het alreeds begin deur die listige plan van die slang, die vader van die leuen en die mensemoordenaar van die begin af daar in die Paradys, en ons sien die linie van vervolgte regverdiges... Abel, Noag, Abraham, Job, Dawid, Nabot en sy wingerd, al die profete van die HERE wat sy volk tereggewys het en tot bekering geroep het... en eindelijk... die hoogste van alle vervolgte regverdiges... slagoffer van goddelose sameswering... die Here Jesus Self, onse Here, die onskuldig ter dood veroordeelde in ons plek... En, ja, dan sien ons ook weer in hierdie Psalm hoedat die HERE Self hierdie konflik laat uitloop vir almal wat hulle reg en hulle lewe nie in hulleself nie, maar in Hom kom seek. Dit is die tweedeling wat ons alreeds in die eerste Psalm vind, die teenstelling en die jammerlike konflik tussen goddelose en regverdige, die stryd tussen dood en lewe, die stryd van ons bestaan in hierdie bedeling wat voor ons oopgevelek word. Maar ten diepste die hart van die evangelie, die geheimenis van die ware lewe, die sin van ons bestaan as gelowiges wat vir ons in Christus verkondig word... nie uit onself nie, maar U is die Bron van die lewe. In u lewewekkende lig word ons menslike lampies uitgedoof, en U gee nuwe Lewenslig. In u lig sien ons die ewige lewenslig oor ons sterwende bestaan deurbreek.

Die psalmdigter beskrywe op treffende wyse hoedat ons swaarste vyand teen ons te werk gaan, hoedat die gees van goddeloosheid teen ons opstaan. Treffend, want ons ergste vyande is nie juis daar ver nie. Ons ergste vyand is nie die gode-tergende heidendom nie. Daarvan kon Dawid ook by uitstek getuig. Die swaarste deel van Dawid se stryd het van binne, uit sy eie mense gekom. Uit sy eie mede-verbondsvolk, sy mede-broeders. Daarom die woord 'goddelose.' 'n Goddelose is nie iemand wat niks van God of gebod weet nie. 'n Goddelose is nie 'n heiden nie, maar 'n goddelose is 'n afvallige verbondskind. Dikwels word die goddeloosheid juis van binne die diepste kern van die verbondskring openbaar. Van mense wat die Bybel baie goed ken, maar die leer van die Bybel verdraai vir hulle eie vuilgewin en dan die eenvoudige gelowiges verdruk en verlei. So teken die eerste verse van Psalm 36 die gees van die goddelose in die eerste paar verse...

Die bron van die goddelose se lewe is in sy eie hart. So selfvoldaan en vals in alles wat hy doen en dink. Hy hou homself skynheilig gelowig voor, dikwels vir die menigtes van die

kerkvolk 'n toonbeeld van heiligheid, invloedryk. So versamel hy ook aansien en bedingingsmag. Hy weet presies hoe om die mense na die oor te spreek... hulle wil hom graag hoor. As die goddelose jou aankla, is jy waarlik in groot moeilikheid. Kyk net die groot moeilikheid wat dit die Here Jesus besorg het toe die tempelowerhede Hom aangekla en beskuldig het. Maar die goddelose het sy eie god geword. Hy vrees nie die HERE nie, maar is in opstand teen Hom. Hy heg aan sy eie planne, sy eie besluite, meer mag en gesag as aan die Woord van die Here. Waar die regverdige dag en nag die Woord van die HERE oorpeins (Ps. 1), daar is die goddelose die presiese teenpool. Die goddelose is geheel en al op kwaad ingestel en bedink dit selfs as hy gaan lê. Die goddelose is nie nugter oor sy eie oortredings nie. Hy gaan maar gladweg oor sy eie misdade heen en wil niks weet van 'n grondige selfkennis, van berou en van bekering nie. As ons diep hieroor nadink, geliefde gemeente, kan ons ook nie daarvan wegkom nie dat dit 'n helder tekening van ons eie ou mensheid self is nie. Daardie ou mens in elkeen van ons wat in homself tot niks goeds in staat is nie, en aldeur maar weer geneig is tot alle kwaad. Behoorlike selfondersoek laat ons besef dat elkeen van ons die gees van goddeloosheid in onself omdra. So soekend daarna om onself te laat geld. So behep met selfverwesenliking. Die eie ek. My eie reputasie onder die mense... ek wil tog so graag populêr wees. Ons val so maklik vir die versoeking om na onbehoorlike middele te gryp om vir onself aansien te versamel... selfs al beteken dit dat ek in die proses goedgelowige mede-broeders en -susters verguis, selfs al beteken dit dat ek baie mense deur my planne in die afgrond lei.

Hierteenoor lê dan nou die hart van die Psalm, die kerndeel van verse 5–10. Die gelowige kan sy moedlose blik na die hemele ophef en die verlossende liefde van die HERE aanskou. Die HERE se liefde, sy trou en sy geregtigheid, heers oral en oor alles, van die hemel en die wolke en die hoogste berge tot in die dieptes van die see. Hy sorg vir mense en diere. Sy goedertierenheid omhels ons totale bestaan. Daarom mag 'n eenvoudige gelowige mens sy hart ook by die HERE tot rus bring te midde van so vele onreg. Kragtig staan dit beskrywe in vers 8 – die allesomvattende goedheid van die HERE maak dat die mense hul toevlug gaan soek in die skaduwee van u vleuels. En waar is dit dat ons die skaduwee van sy vleuels troosryk ervaar? Daarvan praat vers 9 – hulle gaan verkwik hulself aan die vette van u huis, en van die stroom van u genietinge... Hulle trek op na sy heiligdomme. Hulle kom voor sy aangesig. Hulle stel hulself voor sy vullende teenwoordigheid. Afgebeeld in die Ou Testament sien ons die gelowiges saamtrek onder die skaduwees van die tempelsuile... die geur van wierook, die besprenkeling met

plaasbekledende bloed, die versoeningsdiens van die priesters, die seënende hande van die hoëpriester, die onderrig uit die wet van die Here, die vertroosting van die evangelie. Alles die goedheid en kosbare liefde van God wat Hy ons in Jesus Christus gegee het. Hy wat alles ondergaan en gesterf het om alle aanklagte teen ons stil te maak. Niemand kan ons nou meer suksesvol aankla voor God nie, want Christus het reeds vir al ons sondes en ongeregtigheid geboet. Hy het ons skuldstraf gedra. Hy het sy kosbare lewe gegee, sodat ons lewe gewaarborg kan word. En so het Hy ook verrys uit die dood... die ewige lig vir die wêreld. Wie na Hom toe kom, sal nie meer in duisternis wandel nie. Hy is die bron van die ewige lewe. En waar Hy as Koning heers, is Hy die lamp wat alles verlig. Nou reeds, in hierdie jammerdal van ons bestaan, kan ons die hart en oë na Hom toe oprig in die geloof en weet dat geen lewe of dood ons meer kan skei van sy liefde nie. So sê Hy dit ook in vers 11. Sy goedertierenheid en regverdigheid is standvastig... dit is onbeweeglik, vir dié wat Hom ken... So het Jesus dit ook bevestig in sy hoëpriesterlike gebed (Joh. 17): Dit is die lewe, dat hulle U ken, die enige ware God en Jesus Christus, u Seun wat U gestuur het. In sy teenwoordigheid met ons brose beendere, in sy nabyheid met ons swak bestaan, word ons vervul met oneindige krag, met die nuwe lewe. Ons word nuwe mense wat in Hom weer onskuldig verklaar is. Ons word mense wie se regspraak by God afgehandel is. En dan skyn sy lig oor ons, en verlig ons, en sy lig skyn ook in en deur ons na ander, sodat, wanneer hulle ons goeie werke sien, ook al wil hulle ons so graag steeds verguis en verkla, en sy lig skyn so deur ons, dat die mense Hom kan raaksien wanneer hulle met ons te doen kry. As die mense met ons 'n werkstransaksie sluit, as die mense met ons in gesprek tree, as die mense ons kunswerk, ons ambagswerk, ons professie, ons daaglikse roetinetwerk, aanskou, ons goeie werke... dan verheerlik hulle ons hemelse Vader wat in al hierdie dinge sy goedertierenheid aan ons geopenbaar het.

Die wêreld is nog vol selfvoldaanheid en goddeloosheid. Daaroor sal Jesus kom oordeel. Hy regeer aan die regterhand van die Vader en die uitkoms van die geskiedenis sal deur sy wederkoms bepaal word. 'n Regverdige Regter wat sal terugkom om te oordeel oor die lewende en die dode. Maar in die tussentyd, hier en nou, is ons nie verlore nie. Ons is ook nie uitgelewer aan al hierdie magte van goddeloosheid nie, want Hy het aan ons sy Gees as Trooster gegee. Sy Gees wek ons op tot die nuwe lewe. Ons kan nou reeds deur die krag van Christus se opstanding leef.

Selfondersoek laat ons tot aaklige ontdekkings by onself kom. Ek is ook nog so geneig om uit my sondige hart te leef. My eie sondige hart is ook dikwels selfsugtig en vals. My eie gedagtes is ook dikwels sonder egte vrees vir God, en ek wil so graag goed praat oor myself en wil so dikwels teen wil en dank gaan doen wat verkeerd is. Selfs as ek gaan lê, dan dwaal my gedagtes rond en neig gedurig in die verkeerde rigting, maar die Heilige Gees laat hierdie ou mens in my sterf en wek die nuwe lewe... 'n nuwe mens wat die ewige lewe buite myself in God soek.

En dan, as ek weer die wêreld in die oë moet kyk, die selfvoldane en vervolgsugtige wêreld, dan rig God se Gees my oog en hart op sy liefde en sy trou. Hy beskerm. Dan verskuif my eie worstelstryd selfs na die agtergrond, want Hy laat hoogmoediges val en Hy slaan goddelose plat om nie weer op te staan nie. En ons... ons is nie maar net slagoffers in die wêreld nie, ons is erfgename van Gods se ewige koninkryk. En Hy is die ligbron. Omdat Hy ons verlig, sien ons nie alleen die uitkoms nie, maar ons sien Hom! En wie in Hom glo, wie by Hom skuil, sien nie net die lig nie, maar lewe tot in ewigheid.

Amen.